

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

Fig. 1.

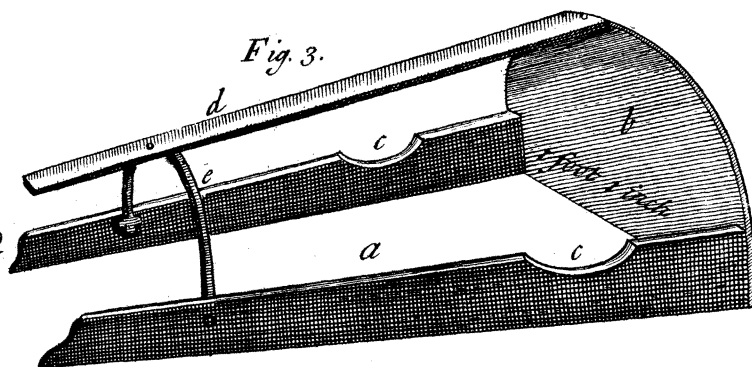
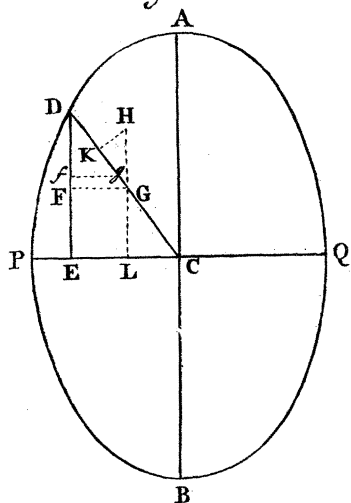

Fig. 3.

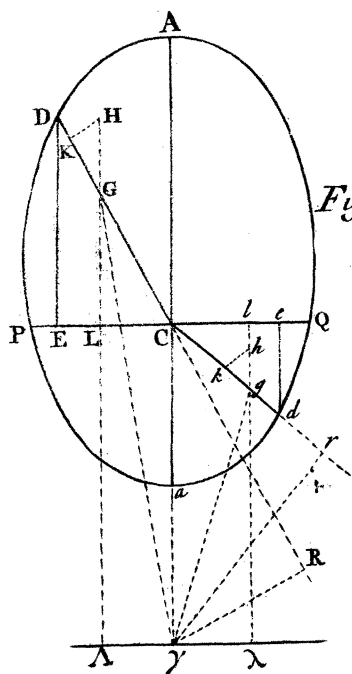

Fig. 2.

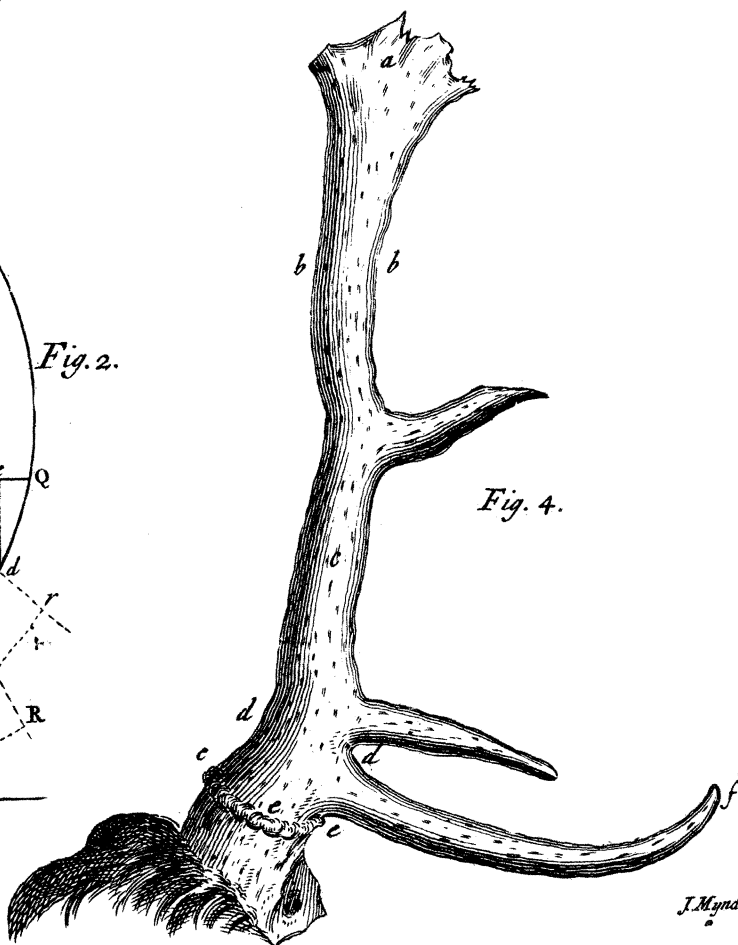

Fig. 4.

J. Mynde sculp.

V. De Figuris quas Fluida rotata induere possunt, Problemata duo ; cum conjectura de Stellis quæ aliquando prodeunt vel deficiunt ; & de Annulo Saturni. Authore Petro Ludovico De Maupertuis, Regiæ Societatis Londinensis, & Academiæ Scientiarum Parisiensis Socio.

PROBLEMA I.

INVENIRE Figuram Sphæroidis fluidi circa axem rotantis, posito quod fluidi partes versus centrum attrahantur secundum aliquam distantiam a centro dignitatem.

SOLUTIO. Fig. 1.

Sit PQ axis revolutionis, & $PAQB$ sectio Sphæroidis per axem ; jam cum partes fluidi inter se quiescant, columnarum unaquæque CD idem habebit pondus versus C ; considerando ergo e columnis unam CD quæ efficit cum CP datum angulum cujus sinus $= b$ pro radio $= 1$, & quæ ex infinitis cylindrulis Gg componitur ; cylindruli cujusque pondus versus C quæro.

Gravitas absoluta in A cum sit data $\& = p$, pro habenda gravitate in G , erit $p.p :: CA^n.CG^n$; unde habebitur gravitas in G seu $p' = \frac{p.CG^n}{CA^n}$.

Sed cum propter revolutionis motum pars quævis fluidi repellitur vi centrifuga secundum GH ; & cum
in

in mobilibus quæ contemporaneas circulationes absol-
vunt vires centrifugæ sint ut circulorum descriptorum
radij ; si vis centrifuga in A sit data $\& = f$, pro ha-

benda vi centrifuga in G, erit $f . f' :: C A . L G =$
(ob $L G . C G :: b . r$) $b C G$; unde habebitur vis

centrifuga in G seu $f' = \frac{f b . C G}{C A}$: Sed vis hæc cum

secundum G H agat decomponenda est in duas vires
K H & G K ex quibus una tantum G K partem ali-
quam vis secundum G C tollit. Habebitur ergo

vis illa G K dicendo G H . G K vel $r . b :: \frac{f b . C G}{C A}$.

$f' = \frac{f b b . C G}{C A} =$ vi cylindrum G g versus D tra-

henti. Vis ergo cylindrum G g versus C trahens

erit tantum $\frac{p . C G^n}{C A^n} - \frac{f b b . C G}{C A}$; & pondus cy-

lindruli versus C, erit $\left(\frac{p . C G^n}{C A^n} - \frac{f b b . C G}{C A} \right) G g$.

Jam columnæ C G ex cylindrulis istis conflatae pon-

dus erit $\left(\frac{p . C G^n}{C A^n} - \frac{f b b . C G}{C A} \right) G g$ quod cum

G g sit Elementum ipsius C G, dabit pro pondere co-

lumnæ C G, $\frac{p . C G^{n+1}}{n+1 . C A^n} - \frac{f b b C G^2}{2 C A}$; & pro pon-

dere totius columnæ C D, $\frac{p . C D^{n+1}}{n+1 . C A^n} - \frac{f b b . C D^2}{C A}$,

quod efficere debet pondus constans A.

Si ergo vocentur $C A = a$, $C D = r$, habebitur

$\frac{p r^{n+1}}{n+1 . a^n} - \frac{f b b r r}{2 a} = A$. Et cum æquatio hæc,

quæcunque fit b , semper obtineat, jam si b pro indeterminata sumatur, æquatio præcedens relationem dabit inter radium quemvis CD & sinum anguli quem cum axe PQ facit.

Nunc determinanda est quantitas constans A . Ut æquatio præcedens, sit ad sectionem sphæroidis illius cujus semi axis $CA = a$, oportet, quando angulus DCP est rectus, vel quando $b = 1$, fit $r = a$; tunc ergo habetur $\frac{p a^{n+1}}{n+1 \cdot a^n} - \frac{f a a}{2 a} = A$, vel $A = \left(\frac{2p - nf - f}{2 \cdot n + 1} \right) a$.

Et sic æquatio correctæ, erit $\frac{p r^{n+1}}{n+1 \cdot a^n} - \frac{f b b r r}{2 a} = \left(\frac{2p - nf - f}{2 \cdot n + 1} \right) a$ vel $2 p r^{n+1} - (n+1) f b b a^{n-1} r r = (2p - nf - f) a^{n+1}$.

Æquatio hæc, omnium sphæroidum sectiones determinat quæcunque fit dignitas distantiae, secundum quam fit attractio; unâ tantum excepta hypothesi in qua attractio foret in ratione simplicis distantiae a centro inversa.

In hoc casu recurrendum erit ad $\left(\frac{n \cdot C G^n}{C A^n} - \frac{f b b \cdot C G}{C A} \right) G g$ quod tunc fit $\left(\frac{p \cdot C A}{C G} - \frac{f b b \cdot C G}{C A} \right) G g$, cujus fluens non nisi per Logarithmos habetur, & prodit $p \cdot C A \log. C G - \frac{f b b \cdot C G^2}{2 C A} = A$; vel pondere totius columnæ $p a \log. r - \frac{f b b r r}{2 a} = A$.

Ut corrigatur hæc æquatio, oportet ut quando $h = 1$, sit $r = a$; tunc ergo habetur $p a \log. a - \frac{f a}{2} = A$; & æquatio correctæ, est $p a \log. r - \frac{f b b r r}{2 a}$
 $= p a \log. a - \frac{f a}{2}$; vel $2 p a \log \left(\frac{r}{a} \right) = \frac{f b b r r}{a} - f a$; vel transeundo ad numeros & sumendo $c =$ numero
 cuius $\log. = 1$, habetur $r = a c^{\left(\frac{f b b r r}{2 p a a} - \frac{f}{2 p} \right)}$.

Patet meridianos sphæroidum semper prodire curvas algebraicas excepta tantum ista hac hypothesi.

Si harum omnium curvarum desideretur æquatio more solito per coordinatas rectangulas, facile habetur. Nam faciendo $C E = x$, & $D E = y$, erit $r r = x x + y y$, & $b r = y$. Exterminando ergo b & r ex æquatione generali, inveniatur

$$2 p (x x + y y)^{\frac{n+1}{2}} - (n+1) f a^{n-1} y y = (2 p - n f - f) a^{n+1}.$$

$$\text{Et in casu } n = -1; x x + y y = a a c^{\left(\frac{f y y}{p a a} - \frac{f}{p} \right)}.$$

Sed prima nostra ratio definiendi curvas per radios & angulos æque, & forsan hic magis comoda est quam illa quæ definit curvas per coordinatas.

Quamvis h , ut variabilis tractatur, tamen non ultra certos limites variat, & hi limites sunt 0 & 1 ; nostra itaque æquatio radialis non definit nisi partem curvæ cuius amplitudo est angulus rectus; sed cum curvæ istæ ex quatuor arcubus similibus & æqualibus
 consent,

constent, dantur curvæ meridianorum integræ per æquationem nostram.

Jam facile determinatur ratio inter ambos Sectionis axes in quavis Hypothesi.

Cum æquatio generalis sit $2 p r^{n+1} - (n+1) f b b a^{n-1} r r = (2 p - n f - f) a^{n+1}$; ut inveniat^rur r quando $b = 0$, habetur $2 p r^{n+1} = (2 p - n f - f) a^{n+1}$. Ex quo elicitur CA .

$$CP :: (2 p)^{\frac{1}{n+1}} . (2 p - n f - f)^{\frac{1}{n+1}}.$$

Et in Hypothesi gravitatis simplici distantiae reciproce proportionalis, habetur $\text{Log.} \left(\frac{r}{a} \right) = - \frac{f}{2 p}$.

$$\text{Ex quo elicitur } \text{Log. CA} - \text{Log. CP} = \frac{f}{2 p}.$$

Patet quod n existente numero affirmativo, integro, seu fracto, hoc est in omnibus hypothesibus gravitatis directe proportionalis alicui distantiae dignitati, diameter æquatoris axe revolutionis major semper erit. Sed si sit n numerus aliquis negativus, hoc est, si gravitas proportionalis sit inverse alicui dignita-

ti distantiae, habebitur CA . CP :: $(2 p)^{\frac{1}{-n+1}}$

$(2 p + n f - f)^{\frac{1}{-n+1}}$; nunc si $n < 1$, sit $k = 1 - n$;

& habebitur CA . CP :: $(2 p)^{\frac{1}{k}} . (2 p - k f)^{\frac{1}{k}}$;

& si $n > 1$, sit $n - 1 = k$; & habebitur CA . CP ::

$(2 p)^{\frac{1}{-k}} . (2 p + k f)^{\frac{1}{-k}}$, vel CA . CP :: $(2 p + k f)^{\frac{1}{k}}$

$(2 p)^{\frac{1}{k}}$. Insuper invenimus quod n existente $= -1$,
habe-

habetur $\text{Log. CA} - \text{Log. CP} = \frac{f}{2p}$. Ex quibus patet nullam esse hypothesin in qua diameter æquatoris non superet meridiani diametrum.

Sphæroidum figura, ut satis apparet, a ratione, quam habet vis centrifuga ad gravitatem, dependet. Nunc, qualis esse possit in quibusdam hypothesibus ista ratio, videamus, & quæ inde figura sphæroidibus eveniet.

Si gravitas uniformis supponatur, erit $n = 0$ & habebitur $\text{CA} . \text{CP} :: 2p . 2p - f$. Itaque in terra ubi vis centrifuga sub æquatore 289^{am} gravitatis partem æquat, si quæretur ratio quam habet diameter æquatoris ad axem in hypothesi gravitatis uniformis (ponendo 289 pro p , & 1 pro f) habebitur $\text{CA} . \text{CP} :: 578 . 577$.

Possit vis centrifuga æquari gravitati, quod obtineret si terræ revolutio diurna 17 vicibus celerior redderetur; & tunc haberetur $\text{CA} . \text{CP} :: 2 . 1$. Sed si revolutio magis ac magis cita fieret, partes successive dissiparentur donec tandem terra ad atomum unicam redigeretur. Ex quo patet quod in hac hypothesi gravitatis uniformis, terra circa polos nunquam potest esse depressior quam si diameter æquatoris sit duplo major axe revolutionis. In hoc casu terra constaret ex duobus paraboloidibus sicut invenit D. Huygens in tractatu de causa gravitatis pro hac hypothesi particulari quam solam examinavit.

Si gravitas distantiae a centro proportionalis statuatur, erit $n = 1$, & habebitur $\text{CA} . \text{CP} :: \sqrt{p} . \sqrt{p - f}$. Si igitur vis centrifuga, gravitati fieret æqualis, diameter æquatoris, axe revolutionis fieret infinite major. Hoc est, sphærois planum tantum circulare foret.

Et

Et cum in hac hypothesi vis centrifuga ad gravitatem omnes possit habere rationes à ratione nullâ, usque ad æqualitatis rationem, patet æquatoris diametrum ad axem revolutionis omnes has rationes habere posse; & sphæroidem quæ in hac hypothesi, semper est Ellypsois, posse esse omnes Ellypsoides à sphæra usque ad circulum. Sed in hac etiam hypothesi, vis centrifuga ultra crescere nequit.

Si gravitas quadrato distantia reciprocè proportionalis ponatur, erit $n = -2$; & habebitur $CA.CP :: 2p + f.2p$. Ex quo liquet in hac hypothesi vim centrifugam semper crescere posse, vel quod eodem redit, motum revolutionis citiorem semper fieri posse, nec tamen sphæroidis partes dissiparentur.

SCHOLIUM.

Cæterum, ex his omnibus hypothesibus nullam quasi in natura revera datam hic usurpo: siquidem interiores corporum partes non gravitant versus centrum aliquod unicum juxta proportionem quamvis distantiarum ab hoc centro in corporibus posito. Attractio partium ex forma corporis dependet, ut & vicissim forma dependet ex attractione. Idcirco omnes hæ determinationes, sunt magis mathematicæ quam physicæ. Unde fit, quod D. Newton indeterminatione axis terræ & diametri æquatoris rationem invenerit diversam ab Huygeniana & a nostris, nempe eam quæ est inter 229 & 230. Summus vir solutionem mere geometricam per hypotheses neglexit, ut naturæ magis consentaneam daret.

P R O B L E M A II.

Posito quod materia fluens circa axem extra fluentum sumtum, attrahatur versus centrum in hoc axe positum vi alicui distantiae a centro dignitati proportionali; dum interea propter fluenti partium attractionem mutuam, fit altera attractio versus aliud centrum intra fluentum sumtum, quæ in quavis sectione fluenti revolutionis perpendiculariter per centrum exterius facta, sit alicui distantiae a centro interiori dignitati proportionalis: invenire figuram quam fluentum induet.

S O L U T I O. (*Fig. 2.*)

Sit ADP & QA sectio fluenti gyrantis circa axem $\Lambda\lambda$ per planum revolutioni rectum quod transit per centrum γ facta. Sit γ centrum virium centripetarum extra fluentum sumtum; & C centrum versus quod partes fluenti attrahuntur in sectione sumtum.

Ut fluidi partes in æquilibrio maneant, oportet pondus cujusque columnæ CD tum a gravitate versus γ , tum versus C , tum a vi centrifuga ortum, idem ubique maneat.

Sit ergo gravitas in A versus γ , data $\& = \pi$, gravitas in A versus C , data $\& = p$, & vis centrifuga in A , etiam data $\& = f$. Sit $AC = a$, $C\gamma = b$, $cg = r$; sinus ang. $DCP = b$ pro radio $= 1$; erit $GL = br$, & è γ demissa perpendiculari γR in radium CD productum, erit $CR = bb$, & $\gamma G =$ (per 12^{am} Elem. lib. 2.) $\sqrt{(bb + 2bb r + rr)}$.

Jam cum sit gravitas in A versus $\gamma = \pi'$, dicendo
 $\pi. \pi' :: (a+b)^m (bb+2bbr+rr)^{\frac{1}{2}m}$ habebitur
 gravitas in G seu $\pi' = \frac{\pi (bb+2bbr+rr)^{\frac{1}{2}m}}{(a+b)^m}$.

Et ut versus C derivetur, dicatur $\pi. \pi'' :: G\gamma. GR$,
 vel $\frac{\pi (bb+2bbr+rr)^{\frac{1}{2}m}}{(a+b)^m}. \pi'' :: (bb+2bbr+rr)^{\frac{1}{2}}$
 $rr)^{\frac{1}{2}}. bb+r$; unde habetur vis ab attractione ver-
 fus γ , derivata versus C, seu

$$\pi'' = \frac{\pi (bb+r) (bb+2bbr+rr)^{\frac{m-1}{2}}}{(a+b)^m}$$

Habetur insuper (cum gravitas in A versus C, sit
 $= p$) gravitas in G versus C $= \frac{p r^n}{a^n}$; Gravitas ergo
 tota versus C ex gravitatibus ambabus versus γ & C
 orta habebitur $= \frac{\pi.(bb+r)(bb+2bbr+rr)^{\frac{m-1}{2}}}{(a+b)^m} +$
 $\frac{p r^n}{a^n}$;

Nunc cum sit vis centrifuga in A, $= f$; dicendø
 $f. f' :: a+b. b+br$ habetur vis centrifuga in
 G seu $f' = \frac{f(b+br)}{a+b}$; & ut pars istius vis quæ ver-
 fus D trahit inveniatur; fiat $f'. f'' :: GH. GK$, vel
 $\frac{f(b+br)}{a+b}. f'' :: 1.h$; unde habetur vis gravitati
 versus C opposita seu $f'' = \frac{f b(b+br)}{a+b}$. Vis

Vis ergo versus C ex omnibus his viribus resultans,

$$\text{erit } \frac{\pi (bb + r) (bb + 2bbr + rr)^{\frac{m-1}{2}}}{(a+b)^m} + \frac{pr^n}{a^n} - \frac{fb(b+br)}{a+b}.$$

Concipiendo ergo ut in primo problemate colum-
mam CD, ex infinitis cylindris r compositam, ha-
bebitur **F** $\left(\frac{\pi (bb + r) (bb + 2bbr + rr)^{\frac{m-1}{2}}}{(a+b)^m} + \frac{pr^n}{a^n} - \frac{fb(b+br)}{a+b} \right) r$, quod æquari debet alicui

$$\text{constanti ponderi. Erit ergo } \frac{\pi (bb + 2bbr + rr)^{\frac{m+1}{2}}}{(m+1) \cdot (a+b)^m} + \frac{pr^{n+1}}{(n+1) \cdot a^n} - \frac{fbbr}{a+b} - \frac{fbhrr}{2 \cdot (a+b)} = A.$$

Ut corrigatur hæc æquatio, oportet quando $b = 1$,
esse $r = a$; tunc ergo habetur $\frac{\pi (a+b)}{m+1} + \frac{pa}{n+1} - \frac{fab}{a+b} - \frac{faa}{2(a+b)} = A$. Et æquatio correctæ, erit

$$\frac{\pi (bb + 2bbr + rr)^{\frac{m+1}{2}}}{(m+1) \cdot (a+b)^m} + \frac{pr^{n+1}}{(n+1) \cdot a^n} - \frac{fbbr}{a+b} - \frac{fbhrr}{2(a+b)} = \frac{\pi (a+b)}{m+1} + \frac{pa}{n+1} - \frac{fab}{a+b} - \frac{faa}{2(a+b)}.$$

Vel scribendo c pro $a + b$, & q pro $(m + 1) \times (n + 1) \cdot 2 (n + 1) \pi a^n (bb + 2 b b r + r r)^{\frac{m+1}{2}} + 2 (m + 1) p c^m r^{n+1} - 2 q f a^n b c^{m-1} b r - q f a^n c^{m-1} b b r r = 2 (n + 1) \pi a^n c^{m+1} + 2 (m + 1) p a^{n+1} c^m - 2 q f a^{n+1} b c^{m-1} - q f a^{n+2} c^{m-1}$.

Patet, in omnibus hypothesibus, sectionem fluenti esse curvam algebraicam, exceptis tantum hypothesibus attractionis versus γ vel versus C in ratione simplicis distantiae inversâ; nam si sit tantum $m = -1$, habebitur pro sectione fluenti

$$\frac{\pi (a + b)}{2} L (bb + 2 b b r + r r) + \frac{p r^{n+1}}{n + 1 \cdot a^n} - \frac{f b b r}{a + b} - \frac{f b b r r}{2 (a + b)} = \frac{\pi (a + b)}{2} L (a + b)^2 + \frac{p a}{n + 1} - \frac{f a b}{a + b} - \frac{f a a}{2 (a + b)}, \text{vel}$$

$$\frac{\pi c}{2} L \left(\frac{bb + 2 b b r + r r}{c c} \right) = - \frac{p r^{n+1}}{(n + 1) a^n} + \frac{f b b r}{c} + \frac{f b b r r}{2 c} + \frac{p a}{n + 1} - \frac{f a b}{c} - \frac{f a a}{2 c}.$$

Et si tantum $n = -1$, habebitur

$$\frac{\pi (bb + 2 b b r + r r)^{\frac{m+1}{2}}}{m + 1 \cdot (a + b)^m} + p a L r - \frac{f b b r}{a + b} - \frac{f b b r r}{2 (a + b)} = \frac{\pi (a + b)}{m + 1} + p a L a - \frac{f a b}{a + b} - \frac{f a a}{2 (a + b)}, \text{vel } p a L \left(\frac{r}{a} \right) = -$$

$$\frac{\pi (bb + 2 b b r + r r)^{\frac{m+1}{2}}}{(m+1).c^m} + \frac{f b b r}{c} + \frac{f b b r r}{2c} +$$

$$\frac{\pi c}{m+1} - \frac{f a b}{c} - \frac{f a a}{2c}.$$

Sed si sint simul $m = -1$, & $n = -1$, habebitur

$$\frac{\pi (a+b)}{2} L (b b + 2 b b r + r r) + p a L r -$$

$$\frac{f b b r}{a+b} - \frac{f b b r r}{2(a+b)} = \frac{\pi (a+b)}{2} L (a+b)^2 +$$

$$p a L a - \frac{f a b}{a+b} - \frac{f a a}{2(a+b)}. \text{ vel}$$

$$\frac{\pi c}{2} L \left(\frac{b b + 2 b b r + r r}{c c} \right) + p a L \left(\frac{r}{a} \right) =$$

$$\frac{f b b r}{c} + \frac{f b b r r}{2c} - \frac{f a b}{c} - \frac{f a a}{2c}.$$

Si desideretur æquatio sectionis fluenti per coordinatas rectangulas; faciendo $C E = x$ & $D E = y$ habebuntur duæ æquationes $r r = x x + y y$ & $b r = y$, quarum ope exterminabuntur r & b ex æquationibus supra inventis; & habebitur pro casu generali,

$$2 (n+1) \pi a^n (b b + 2 b y + y y + x x)^{\frac{m+1}{2}} +$$

$$2 (m+1) p c^m (x x + y y)^{\frac{n+1}{2}} - 2 q f a^n b c^{m-1} y -$$

$$q f a^n c^{m-1} y y = 2 (n+1) \pi a^n c^{m+1} + 2 (m+1) p a^{n+1} c^m - 2 q f a^{n+1} b c^{m-1} - q f a^{n+2} c^{m-1}.$$

Et eodem modo in casibus $m = -1$, $n = -1$, reperientur æquationes per coordinatas rectangulas.

Ut curvam P A Q invenimus, ita quoque invenietur curva P a Q mutatis mutandis. Nam tunc si sit gravitas in a versus γ data $\& = \pi$, gravitas in a versus C $= p$, vis centrifuga in $a = f$; C a $= a$, C $\gamma = b$, C g $= r$, g l $= b r$, & $\gamma g = \sqrt{(b b - 2 b b r + r r)}$ invenietur gravitas in g versus C, ab attractione

$$\text{versus } \gamma \text{ orta, } \pi = \frac{\pi (b b - r) (b b - 2 b b r + r r)^{\frac{m-1}{2}}}{(b - a)^m}.$$

Habetur insuper gravitas in g versus C, $p = \frac{p r^n}{a^n}$.

Sic etiam vis centrifugæ pars in g quæ trahit versus C invenietur $f = \frac{f b (b - b r)}{b - a}$.

Sed hæ posteriores vires nunc primæ opponuntur.

Habebitur ergo $F \left(\frac{\pi (-b b + r) (b b - 2 b b r + r r)^{\frac{m-1}{2}}}{(b - a)^m} + \frac{p r^n}{a^n} + \frac{f b (b - b r)}{b - a} \right) r = A$. Unde deducitur

$$\frac{\pi (b b - 2 b b r + r r)^{\frac{m+1}{2}}}{(m+1) (b-a)^m} + \frac{p r^{n+1}}{(m+1) a^n} + \frac{f b b r}{b-a} - \frac{f b b r r}{2 (b-a)} = \frac{\pi (b-a)}{m+1} + \frac{p a}{n+1} + \frac{f a b}{b-a} - \frac{f a a}{2 (b-a)}.$$

Et in casibus $m = -1$, $n = -1$, invenientur ut supra æquationes sectionum, debitis tantum signis mutatis.

Et per has æquationes radiales invenientur æquationes ad coordinatas ut factum est pro curva P A Q.

Et cum pondus columnæ tam in superiori quam in inferiori curva debeat idem esse, habebitur æquatio inter pondus A in curva superiori, & pondus A in infe-

inferiori, ex qua determinabitur $C a$ pro determinata $C A$, & sic sectio fluenti integra determinabitur.

Quæcunque sit hypothesis gravitatis, semper pro dato angulo $D C P$, radius $C D$ obtineri potest datæ longitudinis, & sic figura fluenti vel crassior vel tenuior fiet, & quidem modis infinitis; ponendo in æquatione pro h & r valores determinatos. Sic fieri potest ut puncta P & Q coeant, scribendo o pro h & r ; & tunc sectio fluenti ex duabus ovalibus figuris in C junctis constabit. Nam infinitæ rationes inter π , p , & f quæ ad id efficiendum conveniunt, obtinebuntur.

Si ex grat. ultimum hoc desideretur, nempe ut P & Q coeant in C , habebitur $2 (n + 1) \pi b^{m+1} = 2 (n + 1) \pi c^{m+1} + 2 (m + 1) p a c^m - 2 q f a b c^{m-1} - q f a a c^{m-1}$. Unde eliciuntur infinitæ rationes inter π , p , & f .

Si ponatur gravitas tum versus γ , tum versus C simplici distantia a centro proportionalis; sectio fluenti erit coniectio. Et si tunc desideretur ut puncta P , Q & C coeant, figura ex duabus Ellipsis in C junctis, constabit.

Nunc si distantia $C \gamma$ evanescat, vel duo centra coeant; erit $b = o$ & $e = a$; & fluentum fiet sphaerois.

Si insuper ponatur $m = n$, & $\pi = o$, æquatio generalis sectionis fluenti fiet $2 p r^{n+1} -$

$(n + 1) f a^{n-1} b b r r = (2 p - n f - f) a^{n+1}$. Vel in

casu $n = -1$, $2 p a L \left(\frac{r}{a} \right) = \frac{f b b r r}{a} - f a$.

ut invenimus in primo problemate quod est istius casus tantum specialis.

SCHOLION.

Hæc confideratio formarum quas pro diverfa gravitatis ad vim centrifugam ratione, fluida induere poffunt, me induxit ut cogitarem tales planetarum formas forfitan in cœlis reperiri, cum ad hoc celeriori tantum circa axem motu, vel minori materiæ denfitate opus fit. Etenim quamvis pauci quos novimus planetæ fatis ad sphæroidicam formam accedant, cur non alij aliarum formarum fupra dictarum admitterentur vel circa alios foles, vel etiam circa noftrum? Hi planetæ lentiformes, vel propter diftantiam, a nobis nunquam confpicerentur, vel quia in plano Eclipticæ verfarentur, aut in plano parum ad Eclipticam inclinato, cui plano illorum axis revolutionis effer rectus, aut fere rectus; nam in hoc fitu è terra confpici nequirent.

Cur etiam talis formarum varietas inter fixas, locum non haberet? præfertim cum illas circa axem gyron, folis inftar noftri, fit admodum verifimile. Forfitan fixæ lentiformes in cœlis dantur. Forfitan planetis admodum excentricis vel cometis cinguntur, qui cum in plano æquatoris fixæ non verfentur, quando ad perihelium accedunt, directionem axis ftellæ turbant; & tunc quæ nobis propter fitum non apparebat, apparet ftella, vel quæ apparebat non apparet. Et fic ratio redderetur cur quædam ftellæ per vices accendi & extingui videntur.

Sed fi in quovis fyftemate cometa aliquis caudam trahens, fertur in viciniam alicujus potentis planetæ, quid eventurum? Materia quæ à corpore cometæ effluit, circa planetam trahetur; & cometa novam

mate.

materiam effundente, vel sufficiente materiæ jam effusæ copia, orietur fluxus circa planetam continuus: & quamvis columnæ fluenti vel cylindrica, vel conica, vel quælibet alia forma primùm fuerit, vis ejus centrifuga cum gravitatibus tum a planeta tum a materia fluenti ortis, semper eam latiore & tenuiorem reddet; & columna hæc curvata ad aliquam e formis supra definitis in Probl. 2° accedet. Et sic omnium naturæ phænomenorum maxime stupendi, Saturni annuli ratio redderetur.

Interea dum cometæ cauda talem planetæ annulum daret, corpus ipsum cometæ forsan etiam traheretur si in distantia debita esset, & novus planetæ satelles fieret. Sic forsan plures cometæ satellitibus & annulo Saturnum ditarent: nam annulum Saturni unius cometæ effluvio tribuendum non videtur, cum umbram in Saturni discum projiciat dum materia tamen caudarum cometarum adeo sit rara ut trans illam lucentes stellæ videri queant. Annulus ergo Saturni ex plurium cometarum caudis constare videtur, & quarum materia propter attractionem Saturni densior facta est.

Patet planetam satellites, nec tamen annulum, acquirere posse; nam non omnes cometæ caudam habent: Et si cometa caudâ carens trahatur, planetæ satellitem sine annulo dabit.

Summus Newton statuit vapores cometarum in planetas spargi: imò etiam hanc communicationem necessariam duxit, ut quidquid liquoris consumitur, reparetur. Viri illustrissimi D.D. Halley & Whiston, cometas & cometarum caudas planetis infestas mutationes, ut polorum variationem, diluvia, & incendia inferre posse crediderunt; sed cometæ benigniores ef-

fectus producere possunt, & etiam planetis aliquando res miras & utiles dare.

VI. *An Extract of a Letter from Oliver St. John, Esq; F. R. S. dated from Florence, November the 30th, 1731, N. S. Communicated by R. Graham, F. R. S.*

WHEN I consider how many are charged overlaid in the Bills of Mortality, I wonder that the *Arcutio's*, universally used here, are not used in *England*. I here send you the Design of one, drawn in Perspective, with the Dimensions, which are larger than usual.

THE ARCUCCIO. *Vide Fig. 3.*

- a*, The Place where the Child lies.
 - b*, The Head-board.
 - c*, The Hollows for the Nurses Breasts.
 - d*, A Bar of Wood to lean on when she suckles the Child.
 - e*, A small Iron Arch to support the said Bar.
- The Length 3 Feet, 2 Inches and a half.

Every Nurse in *Florence* is obliged to lay the Child in it, under Pain of Excommunication. The *Arcutio*, with the Child in it, may be safely laid entirely under the Bed-cloaths in the Winter, without Danger of smothering.

VII. *An*